

שְׁנַת לְעִינֵי לְעַפְעַפֵי תְּנוּמָה עַד אֲמָצָא מְקוּם לָהּ. וְאִיהוּ הָיָה מְשַׁתְּדֵל בְּאוֹרֵיתָא לְחַבְרָא אַמָּא, דְּאִתְמַר בֵּהּ (מְשַׁלֵּי א ח) וְאֵל תַּטַּשׁ תּוֹרַת אַמָּךְ, עִם בְּעֵלָה. דְּהָא שְׂכִינְתָא מִסְטָרָא דְחֻסְדָּא אֲתַקְרִיאַת גְּמִילוֹת חֻסְדִּים.

אֲתַן שְׁנַת לְעִינֵי לְעַפְעַפֵי תְּנוּמָה עַד אֲמָצָא מְקוּם לָהּ. וְהוּא הָיָה מְשַׁתְּדֵל בְּתוֹרָה לְחַבְרָא אֶת הָאֵם, שְׁנַאמַר בֵּהּ (מְשַׁלֵּי א) וְאֵל תַּטַּשׁ תּוֹרַת אַמָּךְ, עִם בְּעֵלָה. שְׁהָרִי הַשְׂכִּינָה מִצַּד שֶׁל הַחֻסְדָּא נִקְרְאָת גְּמִילוֹת חֻסְדִּים.

וּמִסְטָרָא דְגִבּוּרָה אֲתַקְרִיאַת עֵקֶדָה וְקַרְבְּנָא. וּמִסְטָרָא דְעִמּוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא אֲתַקְרִיאַת תּוֹרָה. וְלִית מָאן דְּיִתְעַר לָהּ בְּאֵלִין מִדּוֹת לְגַבֵּי בְּעֵלָה. הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה נא יח) אֵין מְנַהֵל לָהּ וְגו'. וּבְגִין דָּא קָלָא אָמַר (ישעיה מו) מָה אֶקְרָא כָּל הַבָּשָׂר חֲצִיר. דְּלֹא מְשַׁתְּדֵלִין אֶלָּא לְדַבְחָא בְּשָׂרָא, וְאֵלִין אֲנוּן עַמֵּי הָאָרֶץ וְאֵלִין דְּמְשַׁתְּדֵלִין בְּגִמְלוֹת חֻסְדָּא וּבְאוֹרֵיתָא, לֹא מְשַׁתְּדֵלִין אֶלָּא לְגִרְמֵיהוּ, וּבְגִינְיָהוּ אֲתַמַּר (שם שם) וְכָל חֻסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה. וְכָל אֵלִין דְּלֹא מְשַׁתְּדֵלִין בֵּיהּ לְשִׁמְהָ, רוּחָא קוּדְשָׁא דְאִיהִי שְׂכִינְתָא לָא שְׂרִיא עָלֶיהוּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים עח לו) וַיִּזְכֹּר כִּי בָשָׂר הִמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב.

וּמִצַּד הַגִּבּוּרָה נִקְרְאָת עֵקֶדָה וְקַרְבָּן, וּמִצַּד הַעִמּוּד הָאֲמָצְעִי נִקְרְאָת תּוֹרָה, וְאֵין מִי שְׂיַעִיר אוֹתָהּ בְּמִדּוֹת הַלְלוֹ לְבְּעֵלָה. זְהוּ שְׂכַתּוּב (ישעיה נא) אֵין מְנַהֵל לָהּ וְגו'. וּמִשּׁוּם זֶה הַקּוּל אוֹמַר (ישעיה מ) מָה אֶקְרָא כָּל הַבָּשָׂר חֲצִיר. שְׁלֹא מְשַׁתְּדֵלִים אֶלָּא לְזִבְחַת בָּשָׂר, וְאֵלוּ הֵם עַמֵּי הָאָרֶץ. וְאֵלוּ שְׂמְשַׁתְּדֵלִים בְּגִמְלוֹת חֻסְדָּא וּבְתוֹרָה, לֹא מְשַׁתְּדֵלִים אֶלָּא לְעִצְמָם, וּבְשִׁבְלֵם נְאָמַר וְכָל חֻסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה. וְכָל אֵלוּ שְׁלֹא מְשַׁתְּדֵלִים בֵּיהּ לְשִׁמְהָ - רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, שְׁהִיא הַשְׂכִּינָה, לֹא שׁוֹרָה עָלֶיהֶם. זְהוּ שְׂכַתּוּב (תהלים עח) וַיִּזְכֹּר כִּי בָשָׂר הִמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב.

וְאִית דְּלֹא מְשַׁתְּדֵלִין בְּאוֹרֵיתָא דְּבַעַל פֶּה לְשִׁמְהָ, וְאִתְמַר בְּהוּן (שמות א יד) וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיִּיהֶם בְּעַבְדָּה קָשָׁה, דָּא קוּשְׂיָא, בְּחִמְרָא, דָּא קַל וְחִמְרָא. וּבְלִבְנִים בְּלַבּוֹן הַהֲלָכוֹת. דְּעָלִיהוּ אֲתַמַּר (שם ה יח) וְתִכֵּן לְבַנִּים תִּתְּנוּ. בְּכָל עַבְדָּה בְּשָׂדֶה, דָּא בְּרִייתָא. אֶת כָּל עַבְדָּתֶם, דָּא פִּסְקָא. אֲשֶׁר עֲבַדּוּ בְּהֶם בְּפָרֶךְ, פְּרָכָא. כַּד מָטוּ לְעַמְקָא שֶׁל הַלְכָה אֲתַמַּר בְּהוּן לִית הַלְכָה כְּפִלּוּנֵי.

וַיֵּשׁ שְׁלֹא מְשַׁתְּדֵלִים בְּתוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה לְשִׁמְהָ, וְנְאָמַר בְּהֶם (שמות א) וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיִּיהֶם בְּעַבְדָּה קָשָׁה - זֶה קֶשֶׁה. בְּחִמְרָא - זֶה קַל וְחִמְרָא. וּבְלִבְנִים - בְּלַבּוֹן הַהֲלָכוֹת. שְׂעָלִיהֶם נְאָמַר וְתִכֵּן לְבַנִּים תִּתְּנוּ. בְּכָל עַבְדָּה בְּשָׂדֶה - זֶה בְּרִייתָא. אֶת כָּל עַבְדָּתֶם - זֶה פִּסְקָה. אֲשֶׁר עֲבַדּוּ בְּהֶם בְּפָרֶךְ - פְּרָכָה. כְּשֶׁהִגִּיעוּ לְעַמְקָה שֶׁל הַלְכָה, נְאָמַר בְּהֶם אֵין הַלְכָה כְּפִלּוּנֵי.

וְאִית אַחֲרֵינִין דְּמְשַׁתְּדֵלִין בֵּיהּ לְשִׁמְהָ, דְּאֲנוּן מְאָרִי תְּרִיסִין דְּבֵיהּ מְדַרְשָׁא דְּאֲתַמַּר בְּהוּן (במדבר יט יד) אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהָל. כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ מְאָרִי מְתַנִּיתִין אֵין הַתּוֹרָה מְתַקִּימַת אֶלָּא בְּמֵי שְׂמִמִּית עֲצָמוֹ עָלֶיהָ.

וַיֵּשׁ אַחֲרֵים שְׂמְשַׁתְּדֵלִים בֵּיהּ לְשִׁמְהָ, שְׁהֶם בְּעָלֵי הַמַּגְגִּים שֶׁל בֵּית הַמְּדַרְשׁ, שְׁנַאמַר בְּהֶם (במדבר יט) אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהָל. כְּמוֹ שְׂבִאֲרוּהָ בְּעָלֵי הַמַּשְׁנָה, אֵין הַתּוֹרָה מְתַקִּימַת אֶלָּא בְּמֵי שְׂמִמִּית עֲצָמוֹ עָלֶיהָ.

וְלִית מִיתָה אֶלָּא עֲנִי. דְּאוּקְמוּהָ בֵּיהּ, פֶּת בְּמַלְחָ תֹּאכַל. וְעַלְיֵיהּ אֶתְמַר (ישעיה כו יט) יְחִיו מְתִיד. אֲלִין דְּאֶתְמַר בְּהוּן (במדבר יט יד) אָדָם פִּי יָמוּת בְּאֵהֶל. דְּוִדָּאי בְּהוּן אֶתְקִימַת שְׂכִינְתָּא. וְעַתִּיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַחֲרָא לֹון בֵּיהּ. כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ כָּל הַמְּקָיִם אֶת הַתּוֹרָה מֵעֲנִי סוּפוּ לְקִימָה וְכוּ'. נְבַלְתִּי יְקוּמוּן, אֲלִין דְּאֶתְמַר בְּהוּן (משלי ל לב) אִם נְבַלְתָּ בְּהַתְנַשָּׂא. וְאָמְרוּ מְאִרֵי מַתְנִיתִין כָּל הַמְּנַבֵּל עֲצָמוּ עַל הַתּוֹרָה, לְסוּף מַתְנַשָּׂא.

וְאִין מִיתָה אֶלָּא עֲנִי, שְׂבָאוּרָהּ בּו פֶּת בְּמַלְחָ תֹּאכַל. וְעַלְיֵיהּ נְאָמַר (ישעיה כו) יְחִיו מְתִיד. אֲלוּ שְׂנַאֲמַר בְּהֵם (במדבר יט) אָדָם פִּי יָמוּת בְּאֵהֶל. שְׂוִדָּאי בְּהֵם מַתְקִימַת שְׂכִינָה, וְעַתִּיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחְיֹותָם בּו, כְּמוֹ שְׂבָאוּרָהּ, כָּל הַמְּקָיִם אֶת הַתּוֹרָה מֵעֲנִי, סוּפוּ לְקִימָה מֵעֶשֶׂר וְגו'. נְבַלְתִּי יְקוּמוּן, אֲלוּ שְׂנַאֲמַר בְּהֵם (משלי ל) אִם נְבַלְתָּ בְּהַתְנַשָּׂא. וְאָמְרוּ בְּעַלֵי הַמְּשֻׁנָה, כָּל הַמְּנַבֵּל עֲצָמוּ עַל הַתּוֹרָה, לְסוּף מַתְנַשָּׂא.

הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שְׂכִנֵי עֶפְרָיִם. אֲלִין דְּאֶתְמַר בְּהוּן וְעַל הָאָרֶץ תִּישָׁן. בְּגִין הֵיאָה דְּאֶתְמַר בְּהַ (קהלת ג כ) הַכֹּל הִזְהָ מִן הָעֶפְרָיִם, וְאֶפְלוּ גִלְגַּל חֲמָה, דְּבֵיהּ בְּרִיךְ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַבְרָהָם (בראשית יג טז) וְהִזְהָ (ושמתי את) זֶרְעֶךָ בְּעֶפְרָיִם. וְדָא שְׂכִינְתָּא, דְּבִגְיִנָה אֶתְמַר בְּאֲלִין דְּמִשְׁתַּדְּלִין בֵּיהּ לְשִׁמְהָ, (דניאל יב ב) וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפְרָיִם יִקְיָצוּ אֱלֹהֵי לַחַיֵי עוֹלָם. (ואלִין דְּלֵא מִשְׁתַּדְּלִין בְּהַ לְשִׁמְהָ, יְהוּן לְחַרְפּוֹת לְדְרָאוּן עוֹלָם).

הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שְׂכִנֵי עֶפְרָיִם, אֲלוּ שְׂנַאֲמַר בְּהֵם וְעַל הָאָרֶץ תִּישָׁן. מִשּׁוּם הֵיאָה שְׂנַאֲמַר בְּהַ (קהלת ג) הַכֹּל הִזְהָ מִן הָעֶפְרָיִם, וְאֶפְלוּ גִלְגַּל חֲמָה, שְׂבּוּ בְּרִיךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אַבְרָהָם וְהִזְהָ (ושמתי את) זֶרְעֶךָ בְּעֶפְרָיִם. וְזוּ הַשְּׂכִינָה, שְׂבִשְׂבִילָהּ נְאָמַר בְּאֲלוּ שְׂמִשְׁתַּדְּלִים בְּהַ לְשִׁמְהָ, (דניאל יב) וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפְרָיִם יִקְיָצוּ אֱלֹהֵי לַחַיֵי עוֹלָם. (ואלו שלא מִשְׁתַּדְּלִים בְּהַ לְשִׁמְהָ, יְהוּן לְחַרְפּוֹת לְדְרָאוּן עוֹלָם).

כִּי טַל אֲרוֹת טַלְחָ (ישעיה כו יט), וְדָא יו"ד ה"א וְא"ו. הַאי אִיהוּ חֲשַׁבְּן ט"ל אֲוִרִיתָא דְּבַעַל פְּהַ. דְּאִיהוּ ה"א שִׁית סְדְרֵי מִשְׁנָה אִיהוּ בְּחֲשַׁבְּן ה"א. וּבְגִינָה אוּקְמוּהָ מְאִרֵי מַתְנִיתִין, כָּל הָעוֹסֵק בְּטַל תּוֹרָה. טַל תּוֹרָה מְחִיְהוּ. וְהַאי אִיהוּ דְּמַצִּילָן בֵּיהּ מוֹרִיד הַט"ל. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר (הושע יא ט) לֹא אָבּוּא בְּעִיר.

כִּי טַל אֲרוֹת טַלְחָ (ישעיה כו), וְזֵה יו"ד ה"א וְא"ו. זֵהוּ חֲשַׁבְּן ט"ל תּוֹרָה שְׂבַעַל פְּהַ, שְׂהוּא ה"א, שְׂשָׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה הִיא בְּחֲשַׁבְּן ה"א, וּבְשִׂבִילָהּ בְּאֲרוּ בְּעַלֵי הַמְּשֻׁנָה, כָּל הָעוֹסֵק בְּטַל תּוֹרָה, טַל תּוֹרָה מְחִיְהוּ. וְזֵהוּ שְׂמַתְפְּלִים בּו מוֹרִיד הַט"ל. וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר (הושע יא) לֹא אָבּוּא בְּעִיר.

מִשְׁרָ לְבַת מְלָךְ דְּאֲזַל בְּעֵלְהָ לְמַדְיַת הַיָּם, וְלְזַמְנָא דְּאֶתָּא לְגַבְּהָ, אוּמִי לָהּ דְּלֵא עָאֵל בִּישׁוּבָא. וְהַאי אִיהוּ לֹא אָבּוּא בְּעִיר. וְאִם לִית אֶת מְהִימְנַת לִי, הֲרִי לָךְ סִימְנָא (שה"ש ה ב) שְׂרָאשִׁי נְמָלָא ט"ל. דְּהַאי אִיהוּ טַל לְהַחְיֹות בּו מִתִּים. (ישעיה כו) וְאָרְץ רְפָאִים תְּפִיל, אוּקְמוּהָ מְאִרֵי מַתְנִיתִין, מְאֵן רְפָאִים, אֲלִין דְּאֶתְמַר

מִשְׁרָ לְבַת מְלָךְ שְׂהֵלָךְ בְּעֵלְהָ לְמַדְיַת הַיָּם, וְלְזַמְנָן שְׂבָא אֲלֵיהּ, נְשַׁבַּע לָהּ שְׂלֵא נְכַנְס בִּישׁוּב. וְזֵהוּ לֹא אָבּוּא בְּעִיר. וְאִם אִינְךָ מְאִמִּינָה לִי, הֲרִי לָךְ סִימְן שְׂרָאשִׁי נְמָלָא ט"ל, שְׂזֵהוּ הַטַּל לְהַחְיֹות בּו מִתִּים. (ישעיה כו) וְאָרְץ רְפָאִים תְּפִיל, פְּרָשׁוּהָ בְּעַלֵי הַמְּשֻׁנָה, מִי הַרְפָּאִים? אֲלוּ שְׂנַאֲמַר בְּהֵם

בהון בקרא אַחרא, (ישעיה כו יד) רפאים בל יקמו. ואלין אנון דמתרפין מפתגמי אורייתא לעבודה זרה, דיהבי לעובדי פוכבים ומזלות ממונא דילהון, לאתגברא בהון וארפון ידיהון (דף קיז ע"ב) מאלין דעסקין באורייתא לשמה למעבד טיבו עמהון. אלין לא יקומו ונאפילת לון ארעא, כאתתא עברא דמפלת נפלים, ודא איהו וארץ רפאים תפיל. דנפל לאו איהו בר קימא. והאי הוא דלא פלו לו חדשיו, דאנון תשעה ירחין דעברא מאן עברא.

ארא דא אורייתא. ואיהי שכנתא, ההוא ילד דאתיליד מנה באורייתא, בירחא קדמאה מאלין דאתמר בהון אין בן דוד בא עד דתתפשט מלכות הרשעה תשעה חדשים על ישראל. בירחא קדמאה איהו משיח אי"ן. ובירחא תנינא עביד ליה יש מאין, בספירה תנינא דאתמר בה (איוב כח יב) והחכמה מאין תמצא. בירחא תליתאה מוסיף ביה בינה. והאי איהו (ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה. ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין איזהו חכם המבין דבר מתוך דבר. דקדם דאתא לעלמא אולפין ליה חכמתא ובינה. בירחא רביעאה גמיל עמיה חסד, דעאיל ליה פרנסה מטבורא דאימיה. בירחא חמישאה יהיב ביה תקפא דגבורה לאתגברא על יצר הרע דהוא מסטרא דסמאל, דלא שליט (שלוט) עלה בבטן אמיה למעבד ליה נפל לקטלא משיחא.

בירחא שביעאה יהיב ביה דעתא וכח ושפירו דאנפוי. בירחא שביעאה ותמינאה יהיב ביה רוחא דקודשא מסטרא דנצח והוד, דאנון תרי נביאי קשוט. ובגין דא נתנבא רוחא דקדשא עליה (ירמיה א ה) בטרם אצרך בבטן ידעתיה ובטרם תצא מרחם וגו'. מסטרא

בפסוק אחר רפאים בל יקמו. ואלין הם שמתרפים מדברי תורה לעבודה זרה, שנותנים לעובדי כוכבים ומזלות את ממונם להתגבר בהם, ומרפים ידיהם מאלו שעוסקים בתורה לשמה לעשות חסד עמהם. אלו לא יקומו, והארץ מפילה אותם, כאשה מעברת שמפילה נפלים, וזהו וארץ רפאים תפיל. שהנפל אינו בר קימא, וזהו שלא פלו לו חדשיו, שהם תשעה ירחי המעברת. מי המעברת?

ארא זו תורה, והיא השכינה, אותו הילד שנולד ממנה בתורה, בחדש הראשון מאלו שנאמר בהם אין בן דוד בא עד שתתפשט מלכות הרשעה תשעה חדשים על ישראל. בחדש הראשון הוא משיח אי"ן. ובחדש השני עושה אותו יש מאין, בספירה השנייה שנאמר בה והחכמה מאין תמצא. בחדש השלישי מוסיף בו בינה, וזה ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה. ומשום זה פרשוה בעלי המשנה, איזהו חכם? המבין דבר מתוך דבר. שקדם שבא לעולם מלמדים אותו חכמה ובינה. בחדש הרביעי גומל עמו חסד, שמכניס לו פרנסה מטבור אמו. בחדש החמישי נותן בו תקף של גבורה להתגבר על יצר הרע מצד של סמאל שלא שליט עליו בבטן אמו לעשות אותו נפל להרג המשיח.

בחדש השביעי נותן בו דעת וכח ויפי של פנים. בחדש השביעי והשמיני נותן בו רוח הקדש מצד של נצח והוד, שהם שני נביאי אמת. ומשום זה נתנבא רוח הקדש עליו, (ירמיה א) בטרם אצרך בבטן ידעתיה ובטרם תצא מרחם וגו'. מצד הצדיק נותן לו אות

ומופת בחדש התשיעי שנולד מהול, ואותו התינוק הוא העשירי מצד המלכות, הוא הטפה העשירית, ומשום זה זכה לתשע הדרגות הללו.

קמו בעלי המשנה ואמרו, רועה הנאמן, טלו האבן שלך אליך, שאתה הוא שנאמר עליך (שמות ה) ותרא אתו כי טוב הוא. ופרשוה בעלי המשנה, מה זה כי טוב? שנולד מהול. ואתה הוא כלול בתשעה החדשים הללו, ומצד העבור שלך, המלכות הקדושה נאמר בה (דברים לג) ויהי בישרון מלך. וזו האבן, טפה קדושה כלולה מעשרה. אתה הוא הנרע שנמשכת ממנה, וכך תלויה הגאולה, ועליך עתיד להבנות בנין ועליך תקום. טל אותה אליך. אמר להם, אינכם יכולים להנצל. אם נצלתם מאבן אחת, אני אזרק לכם שש, שנאמר בהם ברא"ש ש"ת. נטל המקלע כמו מקדם.

פתח ואמר זרקא מקף שופר הולך סגולתא. שלש אבנים עליונות הן סגולתא. שלש טפות עליונות שנאמר בהן (איוב לג) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר. ושלש טפות תחתונות כנגדם סגול, עליהן נאמר (מייכה ו) שמעו הרים את ריב ה'. מי ההרים? אלא הנה שלש אבנים עליונות אצלכם, שהן סגולתא. ולמי מפם? לרבי ורבי ורבי של הישיבה העליונה, שכנגדכם היו כל רב מבבל, ורבי מארץ ישראל, ורבי משאר הארצות.

שמעו שלאותיות ריב וקטטה ומחלקת בהלכה למעלה, ורבי ורבי ורבי מחלקת וריב וקטטה בהלכה למטה. ואין בכם שיהיה ריב וקטטה ומחלקת בשביל השכינה לקדוש ברוך הוא לדחק אותו בכמה קשיות עד שיוציא אותו מן הגלות.

דצדיק יהיב ליה אות ומופת. בירחא תשיעאה דנולד מהול, והוא ינוקא איהו עשיראה מסטרא דמלכות, איהו טפה עשיראה. ובגין דא זכה לתשעה דרגין אלין. קמו מארי מתניתין ואמרו, רעיא מהימנא טול אבנא דילך לגבך, דאנתה הוא דאתמר עליך (שמות ב) ותרא אתו כי טוב הוא. ואוקמוה מארי מתניתין מאי כי טוב, דאתיליד מהול. ואתה הוא כליל מתשעה ירחין אלין, ומסטרא דעבורא דילך, מלכות קדישא אתמר בך (דברים לג ה) ויהי בישרון מלך. והאי אבנא טפה קדישא כלילא מעשרה. אנתה הוא זרע דאתמשכא מנה. ובך תליא פרקנה, ועליך עתיד לאתבנאה בנינא ועליך תקום, טל לה לגבך. אמר לון לית אתון יכלין לאשתזבא. אי אשתזבתון מאבנא חדא. אנא זריק לכון שית, דאתמר בהון ברא"ש ש"ת, נטל קרטא כמלקדמין.

פתח ואמר זרקא מקף שופר הולך סגולתא תלת אבנין עלאין אנון סגולתא. תלת טפין עלאין דאתמר בהון (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר. ותלת טפין תתאין לקבליהו סגול עליהו אתמר שמעו הרים את ריב ה' (מייכה ו ב). מאן הרים. הא תלת אבנין עלאין לגביכו, דאנון סגולתא. ולמאן מנייהו לרבי ורבי ורבי דמתובתא עלאה. דלקבליכו הוון כל רב מבבל. ורבי מארעא דישראל. ורבי משאר ארעין.

שמעו דאתון ריב וקטטה ומחלקת בהלכה לעלא. ורבי ורבי ורבי מחלקת וריב וקטטה בהלכה דילהון לתתא. ולית בכון דיהא ריב וקטטה ומחלקת בגין שכינתא, לגבי קודשא בריהו הוא לדחקא ליה בכמה קושין עד דיפיק ליה מן גלותא.